



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo secu[n]dus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

nos appellat q̄ passioibz suis impandovt reges p̄sūt voluerit videre q̄ vos videret̄ z nō viderit̄: z audire q̄ audiret̄ z nō audiret̄. Theo. B̄nificat eos z oēs simplr̄ qui eū fide respiciūt: ex h̄ q̄ antiq̄ p̄phete z reges deū in carne videre z audire optauerūt. Et reuera hec ē instructio mirabilis attractiua. Nā si tanto desiderio ferebāt antiq̄ ad p̄missum: q̄nta deuorōe z amorz affectione trahi z ferri dēm? ad tantū b̄nificiū tā actualit̄ exhibitiū: vt v̄z ip̄m ch̄m videam? z aspiciam? p̄ fidē. Erit autem hec visio vtilis p̄cipue ad tria.

Primo ad cōmissoz p̄niam.

Secundo ad aduersoz patientiā.

Tertio ad opandoz diligentia.

Primo zc. Ezech. xliij. Tu autē fili hoīs i. o. p̄dicator ostēde domui israel: tēplum id ē oīde pctōubz ch̄m (q̄ d̄r tēplū Jo. iij.) z p̄fidant̄ ab iniquitatibz suis. z Esa. xxvj. A facie tua d̄ne p̄cepimus z parturiuim? z peperim? sp̄m salutis. A facie etiā d̄ni q̄ pro pctis n̄ris in cruce pepēdit deū hem? p̄cipere timorē z cordis cōpunctio nē. Vñ alia trālatio h̄z. A timore tuo cōcepim?. Et Job. xxij. A facie d̄ni turbatus sum bona. i. turbatōe: z p̄sideras eū sc̄z p̄ pctis n̄ris crucifixū: timore sollicitoz.

Secundo ad aduersoz patientiā. Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē aduers? se: sustinuit p̄jectionē: vt nō fatigemini animis v̄ris deficientes. Et. j. Pe. iij. Ch̄s in carne passus z vos eadē cogitatōe armamini. Tertio ad opandoz diligentia. Eū ei videm? p̄ fidē z cogitam? q̄ ch̄s seip̄m p̄ nob̄ exposuit: eū oī diligentia conari dēma? d̄ eius exequēda b̄nificia: ne fraudemur fructu passionis quā p̄ nob̄ sustinuit. Eū em̄ tantā curā de n̄ra salute habuit: cadere debemus ne vilipendam? aias n̄ras. Aug. Appende te ex p̄cio ne vilipetas tibiip̄i. Et. j. Eoz. vj. Empti em̄ est? p̄cio magno glo. z poz. deū in corpore v̄fo. Igit̄ iuxta apl̄m Heb. xij. Deponētes oē pōd? z arcūstās nos pctm̄: p̄ paciētia curram?. i. diligēter p̄cedam? ad oē bonū op? tēratōibz virtūter resistēdo. Jō d̄r ad p̄positū nob̄ certamē aspiciētes in autore fidei z p̄sumatorē iesum. Et certe miro seruoze sp̄s possibilē debem? adhibere diligentia in opibz bonis. Exēplū in vi. pa. Quidā iuuenis

requiuit a sene in morte p̄b̄s edificatiōis q̄ proprioz redderet ad opa bona. Cui ille p̄lit: respice ad solē: ad terrā: ad formicaz: z ad gallū. Nā sol p̄p̄ q̄ d̄cūq; cursum suū retardat nec ab ingratis radios suos retrahit: sic nec tu p̄p̄ cuiuscūq; ingrati tūdine: pietatē z charitatē opa subtrahas. Formica etiā meliora grana colligit de q̄b; in hyeme viuūt: sic in hac vita salutis opera multiplica: ne in morte penuriā patiaris. Terra licet ab oibus cōgulet̄: tñ oib? dat arbores z fructus v̄riles. Quarto attenq̄ dē ad gallū q̄ alis se verberans neq̄q; noctis horas obliuiscit. Eū q̄ fili mi sum? facies: thesaurz sapientiē possidebis. Nō itaq; nos ad diligentia boni operis hortat̄ Sed sup̄ omnia ad hoc valet exemplum. ch̄sti deuote cōtemplatum. Bernard? Ch̄s ostēdit tibi man? vt facias q̄ fecit: latus vt sentias q̄ sensit: pedes vt ambulales quo perrexit.

Terti? art. Aud. zc. Cauēz itaq; ab ingrati tūdine. Nā s̄m iura p̄p̄ ingrati tūdine p̄uand? ē aliq; b̄nificio. E. de reuo. dona. l. finali. Et extra d̄ donationib? c. finali. Audite q̄ntū diligere deberet̄ benignū p̄ncipē q̄ vos vult ad andrem suū alliceret p̄bis ḡofis z b̄nificijs copiozsis: nō q̄dē q̄ v̄fo indigeat obsequio: s; d̄s rapat vt ampliora vob̄ b̄nificia p̄ferat. Si p̄o illū cōtemnitis z offendit: nōne merito huiusmodi b̄nificijs p̄uandi est? Erpone z applica notādo illud. j. Regū ij. Qui me honorificauerit gl̄ficabo eū: q̄ aut me cōtemnunt erūt ignobiles.

Dñica. xij. post trinitatis.

Sermo secundus.

Quid facien

doz. Hoc ar̄ dico testamētū affirmatū zc. v̄q; donauit d̄s Gal. iij. Tria s̄t ibi notāda: q̄z p̄sideratio ad hoc valet vt vitā eternā possideamus. Primum: est diuina miscōia: sc̄z in p̄missione.

Secundū: est miscōie efficacitā: qz nō p̄t p̄missio eius irrita fieri.

Tertium: ē efficacitē excellētia sine p̄cellēntia: qz per eā habet̄ hereditas.

Hec tria patent ex textu ep̄istole. De his

Dnica. XIII. post Trinitatis

Rom. iij. Nō si ex lege pmissio abraer se
mini suo vt esset heres mundi.

Salutatio. **Q**uid facie. rē.
Primo ar. An ex naturalib; absq; di
grā possit aliq; mereri vitā eternā
Vide dnica qnq; gesime. Ser. ij.

Scds ar. In pcc. rē. In hoc sermōe
dicēdū est de seba q; est instructio di
rectia p quā dirigimur ad chīm z ad vitā
eternā. Eū em hec supradicta dixisset dn̄s
Ecce quidā legisperit. rē. vsq; ibi: z vi
ues. Vbi tria tangunt p ordinē.

Primo legisperiti tēratua interrogatio
Secdo interrogatiois satisfactiua rñsio
Tertio rñsiois approbatiua z firmatio

Primo rē. q; quidā legisperitus surrexit
tentās illū dices. Magister. qd faciendo.
rē. Amb. Erat ex his q; sibi legisperiti vi
dēt q; pba legis tenet: vim autē legis igno
rant. Bñ tñ qrit qd faciēdo q; nō audito
res s; factores legis iustificabūt. vt dicit

Rho. ij. **S**cdō interrogatiois satisfacti
ua rñsio: q; dn̄s dicit ad eū. In lege. i. dina
quid scriptū ē: Quō legis. i. de hādo vi
tā eternā: Et rñdēs ille dicit. Diliges dn̄m
deū tuū ex toto corde tuo z ex tota anima
tua: Ex tota mēte tua: z ex oib; viribus
tuis: z primū tuū sic teipm. Qd aug? sic
expōnit. Ex toto corde. i. intellectu sine er
rore. Ex tota aia. i. volūtate sine p̄dictione
Ex tota mēte. i. mēona sine obliuioe: ex
oib; virib; tuis: vel ex tota fortitudine: seu
p̄tute. i. ex tota potētia executiua sine di
minutiōe. Theo. Hinc intelligēdū est: q;
oportet nos iōem virtutē aīe amorī dn̄o
subūcere: z hoc vir. i. r z nō remisse. Jō ad
ditur. Et ex oib; virib; tuis. Sic autē dicit
Tho. ij. q. xxiij. Hoc nō pōt impleri in
p̄a: sic q; totū cor hoīs sp̄ actualr feratur
in deū: q; i via ipossibile est p̄f hūanum
infirmitatē sp̄ actu cogitare de dō: s; iple
ri dō: sic q; habitualr aliq; totū cor suum
ponat in deo. Ita q; nihil cogitet vl velit
qd sit oīne dilectōi p̄rariū. Seq̄. Et p̄
tinū tuū sicut teipm. i. eo affectu q; teipm
vel ad qd teipm: s; ad grāz in p̄ntiz glaz
in futuro. Chryso. Attēde q; ter fere cuz
eodē excessu postulat vtrūq; p̄ceptū. De
deo em̄ ait. Ex toto corde tuo. De p̄rio
autē sic teipm: qd si diligēt obfuarē: nec
su? eēt: nec liber: nec victor: nec victi? nec
diq̄es: nec paup; nec nos? vnq; eēt diabo

lus. Pōt? em̄ palee ignis sustinerēt inif
sione q; seruoze charitat; diabolus: adeo
cūta supat dilectōis p̄staria. Gre. ij. moz
Eū dicat. Diliges p̄ximū tuū sic teipm
quō alteri in hādo plus ē: q; ad iuste vl
uēdo sit ipi? sibip̄i. Tertio ponit rñsio
nis approbatiua z firmatio. Eū dicit dn̄s
illi. Hoc fac z viues. q. d. hoc dicit: s; nō fa
cis: z iō ad vitā n̄ vadis. Orig. Ex his idu
bitāter colligit q; vitā q; p̄dicat fin̄ mūdī
creatorē deū: antiq; scripturas ab eo tra
ditas vitā p̄petua ē. Hec igit vitā q; finē
nō hz ē desiderāda z amanda: vitā p̄ns q;
tam labilis ē cōtēnēda. Exēplū in mar
tyrib; z sc̄is p̄fessorib; q; tot z tanta pas
si sūt libēter in hac vita t̄pali: vt illā eter
nā possiderēt. Nā vt dicit Greg. in Romel
T̄pali vitā eterne vite cōparata mors
est pot? dīcēda: q; vitā. Jpe em̄ q̄tidias
nus defect? corruptiōis qd est aliud q;
qdā p̄ritas mortis.

Tertius ar. Aud. rē. Necesse igit est
implere illd qd scriptū ē in lege dei.
Nā vt iura dicit. Leges ab oib; sūt suan
de. i. subdit; . L. de legib; Leges. Et dō cō
stingitōib; . c. Canonū. vbi dicit. Statuta ca
nonū ab oib; custodiant. Si itaq; terre
ni p̄ncipes volūt leges suas suari sub pel
na capitis. Credit; q; impunitos reliquet
etern? p̄nceps leg; sue trāsgressores: Jpe
em̄ est qui dicit. Leuit. xix. Ego dn̄s: leges
meas custodite.

Pro eadē dnica. xiiij. post trini.
Sermo tertius.

Quid facien
do. rē. Quid ḡ lex p̄f trāsgres
siones rē. vsq; in finez. Gal. iij.

Tria sūt iōi notāda q; p̄sideratio valz ad
obrīnēda vitam eternā.
Primo em̄ ponit apls date legis rōez.
p̄f trāsgressiōes. i. rēp̄rimēdas.
Secudo rōnis declaratiōne Lex ergo
aduersus rē.
Tertio declaratiōis p̄firmatōez. Sed
p̄clusit scriptura rē. Vide textū z expōe.

Primo ar. An exis in grā bonū facie
do possit de p̄digne mereri vitā eter
nā. Vide in dnica qnq; gesime. Ser. iij.

Scds ar. In p̄ced. rē. In h̄ dicēdū ē
stia q; ē instructō dēclaratiua vbi dēclarat